

УЧЕШЋЕ СЕСТАРА У САБИРАЊУ ИЗРАЕЛА

Председник Расел М. Нелсон

Вечерас ујућујем њоророчку молбу вама, женама Цркве, да обликујете будућности њомажући у сабирању расејаној Израела.

Дивно је бити са вама, моје драге и драгоцене сестре. Можда ће вам недавно искуство пружити увид у оно што осећам за вас и узвишене способности којима сте дариване.

Једног дана сам, због своје теме, био веома усхићен док сам се обраћао скупу у Јужној Америци, и у кључном тренутку сам рекао: „Као

мајка 10-оро деце, могу вам рећи да . . .” а затим сам наставио и довршио своју поруку

Нисам био свестан да сам рекао реч *мајка*. Мој преводилац, схвативши да сам се забунио, променио је реч *мајка* у *ојца*, па скуп није знао да сам сâм себе назвао *мајком*. Али, моја супруга Венди је то чула и одушевила се мојом фројдовском омашком.

У том тренутку, дубока чежња мог срца да учиним разлику у свету - као што то мајка чини - преплавила ми је срце. Током година, када год би ме упитали зашто сам *изабрао* да postanем лекар, мој одговор је увек био исти: „Јер нисам могао *изабрајти* да будем мајка.”

Молим вас, узмите у обзир да кад год користим реч *мајка*, не говорим само о женама које су родиле или усвојиле дете у овом животу. Говорим о *свим* одраслим ћеркама наших Небеских родитеља. *Свака* жена је мајка захваљујући врлини своје вечне божанске природе.

Стога вечерас, као *ојца* 10-оро деце - *девети ћерки* и једног сина - и као председник Цркве, молим се да осетите дубину мојих осећања према вама - вашој личности и сваком добру које чините. Нико не може

учинити оно што може праведна жена. Нико не може опонашати утицај мајке.

Мушкарци могу преносити и често преносе љубав Небеског Оца и Спаситеља другима. Али, жене имају посебан дар за то - божанску задужбину. Ви имате способност да осетите шта је некоме потребно - и *када* му је то потребно. Можете допрети до особе, утешити је, поучити и окрепити у њеном критичном тренутку потребе.

Жене другачије виде ствари од мушкараца и, о, како нам је потребна ваша перспектива! Ваша природа вас наводи да *прво*, размишљате о другима, да размотрите утицај који ће било који смер деловања имати на друге.

Председник Ајринг је истакао да је наша величанствена мајка Ева - са својом далековидом визијом плана нашег Небеског Оца - покренула оно што називамо падом. Њен мудар и храбар избор и Адамова подржавајућа одлука покренули су Божји план среће напред. Омогућили су свима нама да дођемо на Земљу, примимо тело и докажемо да ћемо изабрати да се залажемо за Исуса Христа *сага*, баш као што смо то чинили у предсмртности.

Моје драге сестре, имате посебне духовне дарове и склоности. Вечерас вас подстичем, са свом надом свога срца, да се молите како бисте разумеле *своје духовне дарове* - да их негујете, користите и увећавате, чак и више него икада. Тиме ћете променити свет.

Као жене, надахњујете друге и постављате стандард достојан опонашања. Дозволите ми да вам нешто мало кажем о позадини две велике најаве са наше прошле генералне конференције. Ви, моје драге сестре, биле сте кључне за сваку.

Најпре, послуживање. Узвишени стандард за послуживање је послуживање нашег Спаситеља, Исуса Христа. Генерално, жене јесу, и увек су биле ближе том стандарду од мушкараца. Када истински послужујете, следите своја осећања како бисте помогле неком другом да доживи више Спаситељеве љубави. Склоност да послужују својствена је праведним женама. Знао сам жену која се свакога дана молила: „Коме желиш да данас помогнем?”

Пре најаве у априлу 2018. о вишем и светијем начину бриге за друге, склоност неких мушкараца била је да означе своја задужења за кућно поучавање као „обављено” и иду даље на следећи задатак.

Али, када сте *ви* осетиле да је сестри коју посећујете потребна помоћ, одазвале сте се одмах, а затим и

наставиле наредних месеци. Тиме је то *како* посећујете надахнуло наш напредак у послуживању.

Друго, на последњој генералној конференцији, такође смо реструктурирали већа Мелхиседековог свештенства. Када смо се борили са тим како да помогнемо мушкарцима Цркве да буду делотворнији у својим дужностима, пажљиво смо размотрили пример Потпорног друштва.

У Потпорном друштву састају се жене разних година и фаза живота. Свака деценија живота доноси јединствене изазове па ипак, *ви* сте биле ту, из седмице у седмицу, дружећи се, растући и поучавајући Јеванђеље и заиста доприносећи у свету.

Дакле, следећи ваш пример, носиоци Мелхиседековог свештенства су чланови већа старешина. То су мушкарци од 18 до 98 година (или старији) са подједнако богатим искуствима у свештенству и у Цркви. Ова браћа сада могу створити јаке братске везе, заједно учити и делотворније благосиљати друге.

Сећате се да смо прошлог јуна сестра Нелсон и ја говорили младима Цркве. Позвали смо их да се пријаве у батаљон Господње омладине како би помогли у сабирању Израела са обе стране вела. Ово сабирање је „*највећи* изазов, *највећи* циљ и *највеће* дело на Земљи данас”!¹

То је циљ за који су очајнички потребне жене, јер жене обликују будућност. Стога вечерас упућујем пророчку молбу вама, женама Цркве, да обликујете будућност помажући у сабирању расејаног Израела.

Где можете почети?

Упућујем вам *чејџири њозива*:

Прво, позивам вас да учествујете у десетодневном посту од друштвених медија и било којих других медија који доносе негативне и нечисте мисли у ваш ум. Молите се како бисте спознале које утицаје да уклоните током свог поста. Утицај нашег десетодневног поста могао би вас изненадити. Шта примећујете након што сте предахнуле од перспективе света која повређује ваш дух? Да ли постоји промена у томе на чега *сага* желите да потрошите своје време и енергију? Да ли су се неки од ваших приоритета променили - барем мало? Подстичем вас да забележите сваки утисак и да делујете према њему.

Друго, позивам вас да прочитате Мормонову књигу почев од сада па до краја године. Колико год то изгледало немогуће са свим што се трудите да урадите у свом животу, прихватите ли овај позив са пуном намером срца, Господ ће вам помоћи да пронађете

начин да га остварите. И, док будете проучавале са молитвом, обећавам да ће вам се небо отворити. Господ ће вас благословити са више надахнућа и откривења.

Док будете читале, подстакао бих вас да означите сваки стих који говори о Спаситељу или се односи на Њега. Затим, покажите намеру да говорите о Христу, радујете се у Христу и проповедате о Христу са својим породицама и пријатељима.² Захваљујући томе, ви и они приближићете се Спаситељу. И почеће да се догађају промене, па и чудеса.

Јутрос је објављено саопштење о новом распореду недељом и наставном плану и програму усмереном на дом, под окриљем Цркве. Ви, моје драге сестре, кључне сте за успех овог новог, уравнотеженог и усклађеног настојања у поучавању Јеванђеља. Молим вас да оне које волите поучавате о ономе што учите из Светих писама. Поучите их како да се обрате Спаситељу ради Његове исцељујуће и прочишћујуће моћи када сагреше. И поучите их како да црпе Његову окрепљујућу моћ сваког дана свог живота.

Треће, успоставите образац редовног одласка у храм. То може захтевати мало више жртвовања у вашем животу. Више редовног времена у храму ће омогућити Господу да вас научи како да се ослањате на Његову свештеничку моћ којом сте дариване у Његовом храму. За оне које не живе близу храма, позивам вас да уз молитву учите о храмовима у Светим писмима и речима живих пророка. Настојте да *сазнајте* више, *разумете* више, да *осећате* више о храмовима него што сте икада раније.

На нашем глобалном састанку духовне мисли за младе прошлог јуна говорио сам о младићу чији се живот променио када су његови родитељи заменили његов паметни телефон телефоном на преклапање. Мајка овог младића је неустрашива жена вере. Видела је свог сина како лута према могућностима које би га могле спречити да служи мисију. Отишла је са својим молитвама у храм да би сазнала како најбоље да помогне сину. Затим је поступала у складу са сваким утиском.

Рекла је: „Осетила сам Духа како ме води да проведу равам синовљев телефон у одређеним тренуцима како

бих приметила одређене ствари. Не знам да користим те паметне телефоне, али Дух ме је водио кроз све друштвене медије које никада не користим! Знаш да Дух помаже родитељима који траже смернице да заштите своју децу. [У почетку] је мој син био бесан на мене. . . Али после само три дана захвалио ми се! Осетио је разлику.”

Понашање и ставови њеног сина су се драматично променили. Постао је кориснији код куће, више се осмехивао и био је пажљивији у Цркви. Неко време је волео да служи у храмској крстионици и припрема се за мисију.

Мој четврти позив упућен је вама које сте у годинама, да у потпуности учествујете у Потпорном друштву. Позивам вас да проучите актуелну изјаву о сврси Потпорног друштва. Надахњујућа је. Могла би вас водити у развијању изјаве о сврси сопственог живота. Такође вас молим да читате истине из изјаве Потпорног друштва, објављене пре готово 20 година.³ Урамљена копија ове изјаве виси на зиду у канцеларији Првог председништва. Одушевљен сам *сваки* пут када је прочитам. Она описује ко сте ви и какве треба да будете за Господа *баш* у овом тренутку, док обављате *свој* део у сабирања расејаног Израела.

Моје драге сестре, потребне *сите* нам! „Потребни су нам *ваша* снага, *ваше* обраћење, *ваше* уверење, *ваши* способности да водите, *ваши* мудрост и *ваши* гласови.”⁴ Једноставно не можемо сабрати Израел без вас.

Волим вас и захваљујем вам се, и сада вас благосиљам способношћу да оставите овај свет за собом док помажете у овом пресудном и неодложном делу. Заједно можемо учинити све што је потребно за Небеског Оца у припреми света за Други долазак Његовог љубљеног Сина.

Исус јесте Христ. Ово је Његова Црква. О томе сведочим у име Исуса Христа, амен.

НАПОМЕНЕ

1. Расел М. Нелсон, „Hope of Israel” (састанак духовне мисли за младе, 3. јун, 2018), broadcasts.lds.org.
2. Видети 2. Нефи 25:26.
3. Изјаву о сврси Потпорног друштва, видети Mary Ellen Smoot, „Rejoice, Daughters of Zion”, *Liahona*, јан. 2000, стр. 111-114.
4. Russell M. Nelson, „A Plea to My Sisters”, *Liahona*, нов. 2015, стр. 96; курзив додат.

ИСПРАВНО ИМЕ ЦРКВЕ

Председник Расел М. Нелсон

Исус Христ нас је усмерио да назовемо Цркву Његовим именом јер је њо његова Црква, испуњена Његовом моћу.

Моја љубљена браћо и сестре, овог предивног Шабата радујемо се заједно у нашим бројним благословима од Господа. Захвални смо на вашим сведочанствима о обновљеном Јеванђељу Исуса Христа, на жртвама које сте поднели како бисте остали на Његовом заветном путу или се на њега вратили, као и на вашој посвећеној служби у његовој Цркви.

Данас се осећам подстакнутим да разговарам са вама о питању од велике важности. Пре неколико седмица издао сам изјаву у вези са исправком имена Цркве.¹ То сам учинио јер ми је Господ утиснуо у ум важност имена које је одредио за своју Цркву, а то је Црква Исуса Христа светаца последњих дана.²

Као што би се и очекивало, одговори на ову изјаву и на измењени стилски водич³ били су различити. Многи чланови су одмах исправили име Цркве на својим блогovima и страницама друштвених мрежа. Други су се питали зашто је, поред свега што се догађа у свету, било потребно истаћи нешто тако „безначајно”. А неки су рекли да се то не може урадити, па зашто онда и покушавати? Објаснио бих зашто нам је толико стало до ове теме. Али најпре бих навео шта ово настојање *није*:

- *Није* промена имена.
- *Није* промена бренда.
- *Није* козметичка интервенција.
- *Није* хир.
- И *није* безначајно.

Него је исправка. То је Господња заповест. Џозеф Смит није именовао Цркву обновљену преко њега, нити је то учинио Мормон. Спаситељ је био тај који је рекао: „Јер тако ће се црква моја назвати у последње дане, то јест, Црква Исуса Христа Светаца последњих дана.”⁴

Још раније, 34. године после Христа, наш васкрсли Господ је дао слична упутства члановима своје Цркве када их је посетио у Америци. Тада је рекао:

„Назваћете цркву мојим именом. . .

И како то може бити црква моја уколико се не назовети именом мојим? Јер ако се црква назове именом Мојсијевим, онда је то црква Мојсијева. Или, ако се назове именом човечјим онда је то црква човечја. Али, ако се назове именом мојим онда је то моја црква.”⁵

Дакле, о имену Цркве се не преговара. Када Спаситељ јасно каже којим именом треба да се зове Његова Црква, и чак претходно изјави: „Тако ће се црква моја називати”, Он је озбиљан. И ако дозволимо да се користе надимци и прихватимо, па и сами подстичемо те надимке, то Га вређа.

У чему је суштина имена, или у овом случају, надимка? Кад се ради о надимцима Цркве, као што су „Црква СПД-а”, „мормонска црква” или „Црква светаца последњих дана”, најочљивији пропуст у тим именима је *одсуство* Спаситељевог имена. Уклонити Господње име из Господње Цркве је велика Сотонина победа. Када *одбацимо* Спаситељево име, несвесно *занемарујемо* све што је Исус Христ учинио за нас - па и Његово Помирење.

Размотрите ово из Његове перспективе: Пре смртности био је Јахве, Бог Старог завета. Под вођством свог Оца, био је Створитељ овог и других светова.⁶ Изабрао је да се подложи вољи свог Оца и да за сву Божју децу учини нешто што нико други није могао учинити! Сишавши на Земљу као Јединородни Очево тело, био је окрутно понижен, извргнут руглу, испљуван и бичеван. У Гетсеманском врту наш Спаситељ је преузео на себе *сваку* бол, *сваки* грех и *сву* агонију и патњу које смо *икад* искусили ви и ја и свако ко је икада живео или ће икада живети. Под тежином тог мучног терета, крварио је из сваке поре.⁷ Сва та патња се појачала када је окрутно разапет на Калваријском крсту.

Захваљујући тим мучним искуствима и свом каснијем васкрсењу - свом бесконачном помирењу - свим људима је омогућио бесмртност и сваког од нас откупио од последицаа греха, под условом да се покајемо.

Након Спаситељевог васкрсења и смрти Његових апостола, свет је запао у вишедеценијску таму. Тада су се, 1820. године, Бог Отац и његов Син, Исус Христ, указали пророку Џозефу Смиту како би започели Обнову Господње Цркве.

Након свега што је претрпео - након свега што је учинио за људски род - са дубоком жалошћу схватам да смо се несвесно сложили да се Господња обновљена Црква назива другим именима, од којих свако потиरे свето име Исуса Христа!

Сваке недеље, када достојно узимамо причест, поново дајемо свето обећање нашем Небеском Оцу да смо вољни да преуземо на себе име Његовог Сина, Исуса Христа.⁸ Обећавамо да ћемо Га следити, кајати се, држати Његове заповести и *увек* Га се сећати.

Када изоставимо Његово име из имена Његове Цркве, да ли ненамерно уклањамо *Њега* као централну фигуру у нашим животима?

Преузимање Спаситељевог имена на себе укључује изјављивање и сведочење другима – поступцима и речима - да Исус јест Христ. Да ли се толико плашимо да ћемо *увредити* некога ко нас назива „мормони-ма“ да не *бранимо* самог Спаситеља, не залажемо се за Њега чак и када је реч о имену којим се Његова Црква назива?

Ако ми, као народ и као појединци, желимо приступ моћи помирења Исуса Христа - да нас очисти и исцели, да нас ојача и увелича и да нас на крају узвиси - морамо га јасно признати као извор те моћи. Можемо почети тако што ћемо Његову Цркву називати именом које је Он одредио.

За већи део света, Господња Црква је тренутно обележена као „мормонска црква“. Али ми, као чланови Господње Цркве, знамо ко стоји на њеном челу: сам Исус Христ. Нажалост, многи који чују израз *мормон* могу помислити да поштујемо Мормона. Није тако! Уважавамо и поштујемо тог великог древног америчког пророка.⁹ Али ми *нисмо* Мормонове ученици. Ми смо Господњи ученици

У раним данима обновљене Цркве појмови као *Мормонска Црква* и *мормони*¹⁰ често су се користили као епитети - као појмови који означавају окрутност, увредљиви појмови - са циљем да избришу Божју руку

у обнављању Цркве Исуса Христа у овим последњим данима.¹¹

Браћо и сестре, много је световних аргумената против обнављања исправног имена Цркве. Због дигиталног света у којем живимо, и са оптимизацијом претраживача који нам свима помаже да готово тренутно пронађемо потребне информације - укључујући информације о Господњој Цркви - критичари кажу да у овом тренутку исправљање није мудро. Други сматрају да, пошто смо толико распорострањено познати као „мормони“ и као „мормонска црква“, треба да из тога извучемо најбоље.

Да је ово разговор о организацији коју је створио човек, ти аргументи би могли превагнути. Али у овом кључном питању ми гледамо према ономе чија је ово Црква и признајемо да Господњи путеви нису, нити ће икада бити, људски путеви. Ако будемо стрпљиви и добро обавимо свој део, Господ ће нас водити кроз овај важан задатак. На крају крајева, ми знамо да Господ помаже онима који настоје да чине Његову вољу, као што је помогао Нефију да оствари задатак изградње брода за прелазак преко мора.¹²

Треба да будемо учтиви и стрпљиви у својим настојањима да исправимо ове грешке. Одговорни медији биће добронамерни у одзиву на наш захтев.

На претходној генералној конференцији, старешина Бењамин Де Хојос је говорио о таквом догађају. Испричао је:

„Пре неколико година, док сам служио у канцеларији за односе са јавношћу Цркве у Мексику, [сарадник и ја] позвани смо да учествујемо у једној радио емисији. . . [Један од програмских директора] питао [нас] је: „Зашто Црква има тако дугачко име? . . .“

Сарадник и ја смо се насмејали на тако сјајно питање, а онда наставили да објашњавамо да име Цркве није изабрао човек. Дао га је Спаситељ. . . Директор програма је одмах и са поштовањем одговорио: ‘Са великим задовољством ћемо га надаље тако помињати.’”¹³

Ова прича представља модел. Један по један, биће потребни наши највећи напори као појединаца како бисмо исправили грешке које су се усталиле током година.¹⁴ Остатак света може или не мора да нас следи у називању Цркве исправним именом. Али неискрено је да будемо разочарани што већина света назива Цркву и њене чланове погрешним именима када и сами чинимо исто.

Наш измењени стилски водич је користан. У њему стоји: „У првој референци пожељно је пуно име Цркве: Црква Исуса Христа светаца последњих дана. Када је потребна скраћена [друга] референца, пожељни су изрази ‘Црква’ или ‘Црква Исуса Христа’. Назив обновљена Црква Исуса Христа такође је тачан и подстиче се.”¹⁵

Ако вас неко пита: „Да ли си мормон? можете одговорити, „Ако питате да ли сам члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, да, јесам!”

Ако неко пита, „Да ли си светац последњих дана?”¹⁶ можете одговорити: „Да, јесам. Верујем у Исуса Христа и припадам Његовој обновљени Цркви.”

Моја драга браћо и сестре, обећавам вам да ће, ако дамо све од себе да вратимо исправно име Господње Цркве, онај чија је ово Црква, излити своју моћ и благослове на главе светаца последњих дана,¹⁷ какве никада нисмо видели. Имаћемо знање и моћ Божју који ће нам помоћи да проносимо благослове обновљеног Јеванђеља Исуса Христа сваком народу, племену, језику и народу и припремимо свет за Други долазак Господа.

Дакле, шта је суштина имена? Када је реч о имену Господње цркве, одговор је „Све!” Исус Христ нас је усмерио да назовемо Цркву Његовим именом јер је то његова Црква, испуњена Његовом моћу.

Знам да Бог живи. Исус јесте Христ. Води своју Цркву данас. Тако сведочим у свето име Исуса Христа, амен.

НАПОМЕНЕ

1. „Господ ми је указао на важност имена које је објавио за своју Цркву, а то је Црква Исуса Христа светаца последњих дана. Пред нама је дело које треба да ускладимо са Његовом вољом. Протеклих седмица, разне црквене вође и одељења предузели су неопходне кораке у том правцу. Додатне информације о овом важном питању биће доступне у предстојећим месецима” (Russell M. Nelson, „The Name of the Church” [official statement, 16. авг. 2018], mormonnewsroom.org).

2. Претходни председници Цркве изнели су сличне захтеве. На пример, председник Џорџ Алберт Смит је рекао: „Немојте изневерити Господа називајући ово мормонском Црквом. Он је није назвао мормонском Црквом” (Conference Report, апр. 1948, стр. 160).
3. Видети „Стилски водич - Име Цркве”, mormonnewsroom.org.
4. УИЗ 115:4.
5. 3. Нефи 27:7-8.
6. Видети Мојсије.
7. Видети УИЗ 19:18.
8. Видети Морони 4:3; УИЗ 20:37, 77.
9. Мормон је био један од четири велика писца Мормонове књиге, други су били Нефи, Јаков и Морони. Сви су видели Господа, као и њен надахнути преводилац, пророк Џозеф Смит.
10. Чак је и реч *Mormonites* била међу појмовима поруге (видети *History of the Church*, 2:62-63, 126).
11. У време Новог завета користили су се и други епитети. За време суђења апостолу Павлу пред Феликсом, речено је да је Павле „коловођа јереси назаретској” (Дејела 24:5). У вези са изразом „назаретски” један коментатор је написао: „Овим именом су се хришћани обично називали из погрдних разлога. Тако су називани јер је Исус био из Назарета” (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], стр. 313). Слично томе, други коментар гласи: „Као што је наш Господ с презиром називан ‘Назаретанином’ (Матеј 26:71), тако су Јевреји називали Његове ученике ‘назаретани’. Нису хтели да признају да су хришћани, *iio jeciu* Месијини ученици” (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231). У том смислу, старешина Нил А. Максвел је приметио: „Током историје Светих писама видимо стална настојања да се пророци понизе како би били одбачени – да би били обележени као потцењени. Међутим, углавном су их савременици и световна историја једноставно занемарили. На крају крајева, рани хришћани су били називани само ‘назаретска јерес’. (Дејела 24:5.)” („Out of Obscurity,” *Ensign*, нов. 1984, стр. 10).
12. Видети 1. Нефи 18:1-2.
13. Benjamin De Hoyos, „Called to Be Saints”, *Liahona*, мај 2011, стр. 106.
14. Иако не можемо контролисати како нас други људи називају, у потпуности можемо контролисати како називамо сами себе. Како можемо очекивати од других да поштују исправно име Цркве ако ми као њени чланови то не чинимо?
15. „Стилски водич - Име Цркве”, mormonnewsroom.org.
16. Појам *свејцац* често се користи у Светој Библији. На пример, у Павловој посланици Ефесцима, он је користио реч *свејцац* барем једном у сваком поглављу. Светац је особа која верује у Исуса Христа и настоји да Га следи.
17. Видети УИЗ 121:33.